

samosvijesti. Nauka koja to obuhvaća zove se zato fenomenologija. Zato se svako ponovno prisvajanje otudjenog predmetnog bića pojavljuje kao njegovo uključivanje u samosvijest; čovjek koji je ovladao svojim bićem samo je samosvijest koja je ovladala predmetnim bićem, stoga je povratak predmeta u vlastitoost ponovno prisvajanje predmeta.

Prevladavanje predmeta svijesti svestrano izraženo sastoji se u tome:

1. da se predmet kao takav prikazuje svijesti kao išcezavajući;
2. da ospoljenje samosvijesti postavlja predmetnost;
3. da to ospoljene nema samo negativno, nego i pozitivno značenje;
4. da ga nema samo za nas ili po sebi, nego za svijest samu;

5. negativan element predmeta ili njegovo ukidanje samog sebe ima za nju na taj način pozitivno značenje, ili, ona zna njegovu ništavnost tako što se sama ospoljava, jer u tom ospoljavanju ona postavlja sebe kao predmet ili predmet kao sebe samu zbog nerazdvojnog jedinstva bitka za sebe;

6. S druge strane, ovdje se istovremeno nalazi drugi moment, da je to ospoljenje i predmetnost koliko ukinula toliko i vratila u sebe, dakle postoji kod sebe u svom drugobitku kao takvom.

7. To je kratanje svijesti i to je zato totalitet njenih momenata.

8. Ona se isto tako mora odnositi prema predmetu u skladu s totalitetom svojih odredjenja i shvatiti ga prema svakom od njih. Ovaj totalitet njenih odredjenja čini predmet po sebi duhovnim bićem, a za svijest to postaje uistinu pomoću shvaćanja svakog od njih pojedinačno kao vlastitosti, ili pomoću gore naznačenog duhovnog odnošenja prema njima. [AS]

ad 1. Da se predmet kao takav prikazuje svijesti kao išcezavajući, jest gore spomenuti povratak predmeta u vlastitost.

ad 2. Ospoljenje samosvijesti postavlja predmetnost (Dingheit). Budući da je čovjek = samosvijest, njegovo ospoljeno predmetno biće ili predmetnost (ono što je za njega predmet, a predmet je uistinu za njega samo ono što je njemu suštinski predmet, što je dakle njegovo